

Results. According to the results of the study, it was established that Ukraine cooperates in the scientific and technical sphere with more than 25 countries, including The United Kingdom, Israel, China, the USA, Germany, concluded more than 40 agreements on scientific and technical cooperation; the main strategic partner of the country in the science, technology and innovation sphere are the EU countries; today institutional prerequisites have been created to ensure the development of cooperation between Ukraine and the EU in the scientific, technical and innovation sphere; one of the main tools for the development of cooperation between Ukraine and the EU in these areas are framework programs; the current level of cooperation between Ukraine and the EU in the innovation sphere remains rather low, which is mainly due to the low level of organizational capacity of Ukraine to participate in the EU framework programs, the low level of competitiveness of Ukrainian project proposals, the lack of understanding of incentives for participation in European programs from Ukrainian scientists and institutions.

Key words: innovation, cooperation, EU, framework programs, Horizon 2020.

Надійшла до редакції 20.04.2019

DOI : 10.33274/2079-4819-2019-70-1-130-137

УДК 346.543:330.322

Москаленко К. С.,
аспірант

Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського,
м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: moskalenko@donnuet.edu.ua

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА КРАЇНИ: СУТНІСТЬ, ФУНКЦІЇ ТА ФАКТОРИ

UDC 005.334-029:364.2' (045)

Moskalenko K. S.,
PhD student

Donetsk National University of Economics and Trade
named after Mykhailo Tugan-Baranovsky,
Kryvyi Rih, Ukraine,
e-mail: moskalenko@donnuet.edu.ua

INVESTMENT POLICY OF THE COUNTRY: ESSENCE, FUNCTIONS AND FACTORS

Мета — дослідити сутність інвестиційної політики країни, систематизувати фактори, що впливають на її формування; ідентифікувати основні функції державної інвестиційної політики.

Методи. У процесі дослідження використано такі загальнонаукові методи та прийоми пізнання: теоретичне узагальнення і порівняння, аналіз і синтез, індукція та дедукція, групування та класифікація.

Результати. Проаналізовано варіативні авторські підходи до розуміння сутності таких понять, як «інвестиції», «політика», «інвестиційна політика». Визначено три найбільш поширених підходи до розуміння сутності поняття «інвестиції» — ціннісний (цінності певного виду (майнові та інтелектуальні цінності), які за умов правильного визначення об'єкта вкладення генерують ефекти різної природи), операційний (певний вид господарських операцій — вкладення капіталу, який генерує ефекти різної природи), витратний (витрати суб'єктів господарювання, які мають цільовий характер, гене-

© К. С. Москаленко, 2019

рують ефекти різної природи). Синтезовано авторський підхід до розуміння сутності таких понять, як «інвестиції», «політика», «інвестиційна політика». Під інвестиційною політикою запропоновано розуміти комплекс заходів держави, спрямованих на покращення кількісних та якісних параметрів, забезпечення континуальності процесу інвестиційної діяльності, іншими словами підвищення інвестиційного іміджу держави. Визначено основні функції інвестиційної політики країни, серед яких підвищення інвестиційного іміджу країни, забезпечення розширеного відтворення основних засобів виробництва, забезпечення покращення параметрів соціально-економічного розвитку країни тощо. Зроблено висновок, що основним фактором, що впливає на інвестиційну політику, визначає її змістовне наповнення, виступає рівень соціально-економічного розвитку країни. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання під час розроблення стратегії розвитку, підвищення конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості України.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна політика, держава, функції, фактори.

Постановка проблеми. Активний та ефективний розвиток національної економіки неможливий без розширеного відтворення основних засобів виробництва, важливою передумовою якого є державна інвестиційна політика, яка виступаючи частиною економічної політики країни, спрямована саме на «...створення... необхідних умов для залучення і концентрації коштів на потреби розширеного відтворення основних засобів виробництва... забезпечення ефективного і відповідального використання цих коштів та здійснення контролю за ним» [1].

Незважаючи на беззаперечне значення інвестиційної політики держави для досягнення її соціальних та економічних цілей, сьогодні теоретико-методичні засади розвитку та модернізації інвестиційної політики країни розглядаються в економічній науковій літературі дуже фрагментарно, потребують подальшого розвитку та уваги.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню сутності, індикаторів успішності та функцій державної інвестиційної політики присвячено увагу таких учених, як: Н. В. Лохман, Г. О. Крамаренко, Л. Дж. Гітмана, К. В. Макконел та ін.

Попри суттєвість внеску зазначених авторів у теоретичне осмислення питань державної інвестиційної політики багато аспектів зазначеної проблеми залишаються недостатньо розкритими, потребують подальшого розвитку. Все це зумовлює необхідність проведення подальшого дослідження та актуальність теми запропонованої статті.

Мета статті — дослідити сутність інвестиційної політики країни, систематизувати фактори, що впливають на її формування; ідентифікувати основні функції державної інвестиційної політики.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз авторських підходів до розуміння сутності поняття «інвестиційна політика» [10–17] дозволяє стверджувати, що:

1. Сьогодні не існує загальноприйнятого підходу до розуміння сутності даного поняття, авторські підходи до розуміння його сутності є доволі різнобічними та фрагментарними. Так, А. В. Яценко стверджує, що державна інвестиційна політика являє собою систему заходів, що включають матеріальні, нематеріальні, фінансові, фізичні та інтелектуальні вкладення для досягнення високих темпів росту економіки через концентрацію вкладень на тих ділянках, від яких залежить максимальний прибуток [17].

С. В. Курило під інвестиційною політикою держави розглядає комплекс цілеспрямованих заходів, проведених державою, скерованих на створення сприятливих умов для всіх суб'єктів господарювання з метою активізації інвестиційної діяльності,

піднесення економіки, підвищення ефективності виробництва та вирішення соціальних проблем [18, с. 109].

М. В. Кондрашов визначає інвестиційну політику як складову економічної політики, що здійснюється державою у вигляді становлення структури та масштабів інвестицій і напрямів їхнього використання [19, с. 120].

І. В. Сергєєв та І. І. Веретенікова стверджують, що державна інвестиційна політика — це комплекс правових, адміністративних, економічних методів держави, які спрямовані на розширення й активізацію інвестиційних процесів [20, с. 272].

Також існує думка [21, с. 301], що державна інвестиційна політика є комплексом правових, адміністративних та економічних заходів, скерованих на поширення та активізацію інвестиційних процесів.

Автори [11, с. 820] зазначають, що під інвестиційною політикою слід розуміти «державні заходи, дії з формування старих або трансформації наявних власницьких, трудових, фінансових, соціальних та інших економічних інститутів (економічних елементів соціальної структури, що характеризують структуру, форми організації та регулювання економічного життя). Перетворення економічних інститутів відбуваються в процесі проведення економічних реформ, наприклад, під час переходу від централізованої економіки до ринкової».

2. Для більш комплексного розуміння поняття «інвестиційна політика» необхідно проаналізувати підходи до розуміння сутності базових понять, що його визначають — «інвестиції», «політика».

У науковій літературі існує понад 100 визначень терміна «інвестиції», кожне з яких є унікальним, акцентує увагу на різних аспектах процесу «інвестування» (табл. 1).

Таблиця 1 — Авторські підходи до розуміння сутності поняття «інвестиції»
(систематизовано автором)

Автор	Дефініції поняття «інвестиції»
Закону України «Про інвестиційну діяльність» [2]	«Інвестиції — це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницького та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток (дохід) чи досягається соціальний та екологічний ефект».
Податковий кодекс України [3]	«Інвестиції — господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно».
Гитман Л. Дж. [4]	«Інвестиції» — слово іноземного походження (від лат. <i>Investire</i> , нім. <i>Investition</i>), у перекладі — довгострокове вкладання капіталу в які-небудь об'єкти, соціально-економічні програми, проекти у власній країні або за кордоном з метою одержання доходу й соціального ефекту».
Лохман Н. В. [5]	«Інвестиції — це вкладання капіталу суб'єкта в що-небудь для збільшення згодом своїх доходів».
Економічна енциклопедія [6]	«Інвестиції — довгострокове вкладання капіталу в промисловість, сільське господарство, транспорт та інші галузі народного господарства».
Макконел К. В. [7]	«Інвестиції — витрати на виробництво та накопичення засобів виробництва і зростання матеріальних запасів».
Фінансова енциклопедія [8]	«Інвестиція — вкладання коштів у різноманітні об'єкти (активи) з метою одержання доходу від володіння таким об'єктом (активом) та/або від зростання його вартості у майбутньому».
Крамаренко Г. О. [9]	«Інвестиції — вкладання капіталу з метою його наступного зростання».

Автор	Дефініції поняття «інвестиції»
Цал-Цалко Ю. С. [10]	«Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті чого створюються прибуток і чистий дохід у сумі амортизаційних відрахувань, або досягається соціальний ефект».
Великий економічний словник [11, с. 356]	«Інвестиції — грошові кошти, цінні папери, інше майно, у т. ч. майнові права, інші права, які мають грошову оцінку, що вкладаються в об'єкти підприємницької і (або) іншої діяльності з метою отримання прибутку і (або) досягнення іншого корисного ефекту».
Подшиваленко Г. П. [12, с. 7]	Під інвестиціями мається на увазі «сукупність витрат, що реалізуються у формі цілеспрямованого вкладання капіталу на певний термін у різні галузі і сфери економіки, в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності для отримання прибутку (доходу) і досягнення як індивідуальних цілей інвесторів, так і позитивного соціального ефекту».
Безродна С. М., Миськова Н. В. [13, с. 7–8]	Акцентують увагу на неточності деяких визначень, які показують інвестиції суто зі споживацької сторони, де не йдеться про досягнення суб'єктами інвестування поставлених цілей. Та своєю чергою стверджують, що інвестиції можуть мати на меті, як економічні (отримання прибутку), так і позаекономічні цілі.

Критичний аналіз та систематизація авторських підходів до розуміння сутності поняття «інвестиції», наведених у табл. 1, дозволяє виокремити три найбільш поширених підходів до розуміння зазначеного терміна:

— ціннісний підхід, з позиції якого інвестиції розглядаються як цінності певного виду (майнові та інтелектуальні цінності), які за умов правильного визначення об'єкта вкладання генерують ефекти різної природи соціальні та економічні [2; 10; 11; 12; 13];

— операційний, з позиції якого інвестиції розглядаються як певний вид господарських операцій — вкладання капіталу, який генерує ефекти різної природи (соціальні та економічні) [3; 4; 5; 6; 8; 9];

— витратний, з позиції якого інвестиції розглядаються як витрати суб'єктів господарювання, які мають цільовий характер, генерують ефекти різної природи (соціальні та економічні) [7].

Отже, найбільш поширеним є операційний підхід до розуміння сутності поняття «інвестиції», найменш — витратний.

Попри відсутність консенсусу в розумінні сутності поняття «інвестиції», усі дослідники звертають увагу на їх спроможність генерувати як економічні, так і соціальні ефекти.

Таким чином, інвестиції доцільно розуміти як вид діяльності, що передбачає цільове вкладання цінностей, що наявне у суб'єкта господарювання, з метою отримання соціального та/або економічного ефекту в довгостроковому періоді.

Розглянемо термін «політика». Так, за [14, с. 241] політика являє собою «загальні орієнтири для дій і прийняття рішень», що, на нашу думку, не є доцільним. Адже державна політика повинна ґрунтуватися на конкретизації запланованих дій. Р. В. Яковенко [15, с. 63] у своєму тлумачному англо-українському словникові показує політику як «систему ретельно розроблених та спланованих заходів, спрямованих на покращення фінансово-господарського стану на мікро- або макрорівні». І з цим не можливо не погодитись, адже політика в такій інтерпретації зможе реагувати на реальні потреби та проблеми країни. Не можна не звернути увагу на думку Б. Гогвуд і Л. Ган [16, с. 38],

які стверджують, що цілі державної політики можуть визначатися ретроспективно, шляхом моніторингу попередніх помилок, і як наслідок, проведення «роботи над помилками» дасть змогу виявити слабкі сторони попередньо проведеної політики і тим самим уникнути даних помилок у майбутньому.

Отже, загалом, під політикою слід розуміти систему ретельно запланованих заходів та інструментів, спрямованих на досягнення конкретних цілей розвитку країни.

3. Під інвестиційною політикою доцільно розуміти комплекс заходів держави, спрямованих на покращення кількісних та якісних параметрів, забезпечення континуальності процесу інвестиційної діяльності, іншими словами підвищення інвестиційного іміджу держави.

Як свідчить контент-аналіз робіт [1–22]:

— до основних функцій інвестиційної політики країни належать: підвищення інвестиційного іміджу країни, забезпечення розширеного відтворення основних засобів виробництва, забезпечення покращення параметрів соціально-економічного розвитку країни тощо;

— основним фактором, що впливає на інвестиційну політику країни, є рівень соціально-економічного розвитку країни (інвестиційна політика розвинених країн та країн, що розвиваються, суттєво відрізняється).

Висновки. Інвестиційна політика країни є складним економічним явищем, що впливає на розвиток економічної системи загалом. Основною метою проведення інвестиційної політики країни є забезпечення розширеного відтворення основних засобів виробництва, що стає можливим шляхом покращення інвестиційного іміджу країни, забезпечення стабільності економічного зростання та розвитку, створення сприятливого інституційного підґрунтя.

Перспективами подальших досліджень у цьому напрямі є визначення специфічних особливостей інвестиційної політики розвинених країн, країн, що розвиваються, країн третього світу.

Список літератури / References

1. Господарський кодекс України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15?find=1&text=%ED%E5%EE%E1%F5%B3%E4%ED%E8%F5+%F3%EC%EE%E2+%E4%EB%FF+%E7%E0%EB%F3%F7%E5%ED%ED%FF+#w41>.

The Verkhovna Rada of Ukraine (2003). Commercial Code of Ukraine. Available at : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15?find=1&text=%ED%E5%EE%E1%F5%B3%E4%ED%E8%F5+%F3%EC%EE%E2+%E4%EB%FF+%E7%E0%EB%F3%F7%E5%ED%ED%FF+#w41>.

2. Закон України «Про інвестиційну діяльність». URL : <http://consultant.parus.ua/?doc=01Q1W6B8B2>.

The Verkhovna Rada of Ukraine (1991). Law of Ukraine «On Investment Activity». Available at : <http://consultant.parus.ua/?doc=01Q1W6B8B2>.

3. Податковий кодекс України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
The Verkhovna Rada of Ukraine (2011). The Tax Code of Ukraine. Available at : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

4. Гитман Л. Дж., Джонк М. Д. Основы инвестирования. М.: Дело, 1997. 1008 с.
Gitman, L. Dzh., Dzhonk, M. D. (1997). *Osnovy investirovaniya* [Investment basics]. Moscowa, Delo Publ., 1008 p.

5. Лохман Н. В., Берідзе Т. Б., Пасічник Н. В. Інвестиційна діяльність промислових підприємств: практичний досвід : монографія. Кременчук : Щербатих О. В., 2017. С. 13.

Lokhman, N. V., Beridze, T. B., Pasichnyk, N. V. (2017). *Investytsiina diialnist promyslovykh pidpriemstv: praktychnyi dosvid* [Investment activity of industrial enterprises: practical experience]. Kremenchuk, Shherbatykh O. V. Publ., pp. 13.

6. Экономическая энциклопедия. Политическая экономия / гл. ред. А. М. Румянцев. М., 2005. 745 с.

Rumjancev, A. M. (ed.) (2005). *Jekonomicheskaja jenciklopedija. Politicheskaja jekonomija* [Economic encyclopedia. Political Economy]. Moscow, 745 p.

7. Макконнелл К. Р., Брю С. Л. Экономикс. Принципы, проблемы и политика. В 2 т. / пер. с англ. ; 13-го изд. : учебник. Т. 1. М. : ИНФРА-М, 2001. 974 с.

Makkonnell, K. R., Bryu, S. L. (2001). *Jekonomiks: Principyi, problemy i politika* [Economics: Principles, problems and policies]. Moscow, INFRA-M Publ., 974 p.

8. Орлюк О. П., Воронова Л. К., Заверуха І. Б. та ін. Фінансова енциклопедія / за заг. ред. О. П. Орлюка. К. : Юрінком Інтер, 2008. 472 с.

Orliuk, O. P., Voronova, L. K., Zaverukha, I. B. (2008). *Finansova entsyklopediia* [Financial encyclopedia]. Kyiv, Yurinkom Inter Publ., 472 p.

9. Крамаренко Г. О., Чорна О. Є. Фінансовий менеджмент : підручник. К. : Центр навчальної літератури, 2009. 520 с.

Kramarenko, H. O., Chorna, O. Ye. (2009). *Finansovyi menedzhment* [Financial management]. Kyiv, Tsentr Navchalnoi Literatury Publ., 520 p.

10. Цал-Цалко Ю. С. Фінансовий аналіз: підручник. К. : Центр навчальної літератури, 2008. 566 с.

Tsal-Tsalko, Yu. S. (2008). *Finansovyi analiz* [Financial analysis]. Kyiv, Tsentr Navchalnoi Literatury Publ., 566 p.

11. Большой экономический словарь / под ред. А. Н. Азрилияна. 7-е изд., доп. М. : Институт новой экономики, 2008. 1472 с.

Azrilijan, A. N. (ed.) (2008). *Bol'shoj jekonomicheskij slovar'* [Large economic dictionary]. Moscow, Institut Novoj Jekonomiki Publ., 1472 p.

12. Подшиваленко Г. П., Лахметкина Н. И., Макарова М. В. Инвестиции : учебное пособие. 3-е изд., перераб. и доп. М. : КНОРУС, 2006. 200 с.

Podshivalenko, G. P., Lahmetkina, N. I., Makarova, M. V. (2006). *Investicii* [Investments]. Moscow, KNORUS Publ., 200 p.

13. Безродна С. М., Миськова Н. В. Інвестування : компендіум. Чернівці, 2013. 200 с.

Bezrodna, S. M., Myskova, N. V. (2013). *Investuvannia* [Investing]. Chernivtsi, 200 p.

14. Завадський Й. С., Осовська Т. В., Юшкевич О. О. Економічний словник. К. : Кондор, 2006. 355 с.

Zavadskyi, Y. S., Osovskaya, T. V., Yushkevych, O. O. (2006). *Ekonomichnyi slovnyk* [Economic Dictionary]. Kyiv, Condor Publ., 355 p.

15. Яковенко Р. В. Тлумачний англо-український словник економічних термінів з елементами теорії та проблематики. Дидактичний довідник. [Вид. 2-ге, випр.]. Кіровоград : Лисенко В. Ф., 2015. — 130 с.

Yakovenko, R. V. (2015). *Tlumachnyi anhlo-ukrainskyi slovnyk ekonomichnykh terminiv z elementamy teorii ta problematyky. Dydaktychnyi dovidnyk* [Explanatory English-Ukrainian dictionary of economic terms with elements of theory and problems. Didactic directory]. Kirovohrad, Lysenko V. F. Publ., 130 p.

16. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу / пер. А. Олійник. К. : Основи, 2004. 396 с.

Gogvud B., Gan L. (2004). *Analiz polityky dlia realnoho svitu* [Analysis of politics for the real world]. Kyiv, Osnovy Publ., 396 p.

17. Яценко А. В. Формування інвестиційної політики зі стратегічних позицій розвитку країни. *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. № 8. С. 12–17.

Yatsenko, A. V. (2010). *Formuvannia investytsiinoi polityky zi stratehichnykh pozytsii rozvytku krainy* [Formation of investment policy on strategic development of the country]. *Investytsii: praktyka ta dosvid* [Investments: practice and experience], no. 8, pp. 12–17.

18. Курило С. О. Інвестиційна політика, її сутність і роль у сучасних умовах. *Держава та регіони*. 2009. № 2. С. 109–111.

Kurylo, S. O. (2009). *Investytsiina polityka, yii sutnist i rol u suchasnykh umovakh* [Investment policy, its essence and role in modern conditions]. *Derzhava ta rehiony* [State and regions], no. 2, pp. 109–111.

19. Кондрашова М. В. Теоретичні основи формування державної інвестиційної політики на рівні регіону. *Держава та регіони (Серія: Державне управління)*. 2008. № 2. С. 188–121.

Kondrashov, M. V. (2008). *Teoretychni osnovy formuvannia derzhavnoi investytsiinoi polityky na rivni rehionu* [Theoretical fundamentals of the formation of state investment policy at the level of the region]. *Derzhava ta rehiony (Seriia: Derzhavne upravlinnia)* [State and regions (Series: Public administration)], no. 2, pp. 188–121.

20. Сергеев И. В., Веретенникова И. И., Яновский В. В. Организация и финансирование инвестиций. М. : Финансы и кредит, 2000. 400 с.

Sergeev, I. V., Veretennikova, I. I., Yanovskii, V. V. (2000). *Organyzaciia i finansirovanie investicij* [Organization and financing of investments]. Moscow, Finansyi i kredit Publ., 400 p.

21. Чистов С. М., Никифоров А. Є., Куденко Т. Ф. та ін. Державне регулювання економіки : навч. посібник. К. : КНЕУ, 2000. 316 с.

Chystov, S. M., Nykyforov, A. Ye., Kutsenko, T. F. (2000). *Derzhavne rehuliuivannia ekonomiky* [State regulation of the economy]. Kyiv, KNEU Publ., 316 p.

22. Кудрявцева В. В. Інвестиційна політика держави як інструмент регулюючого впливу на інвестиційну діяльність. *Економічна теорія та право*. 2016. № 4 (27). С. 157–168.

Kudriavtseva, V. V. (2016). *Investytsiina polityka derzhavy yak instrument rehuliiuvannia vplyvu na investytsiinu diialnist* [State investment policy as an instrument of regulatory influence on investment activity]. *Ekonomichna teoriia ta pravo* [Economic theory and law], no. 4 (27), pp. 157–168.

Цель — исследовать сущность инвестиционной политики страны, систематизировать факторы, влияющих на ее формирование; идентифицировать основные функции государственной инвестиционной политики.

Методы. В процессе исследования использованы следующие общенаучные методы и приемы познания: теоретическое обобщение и сравнение, анализ и синтез, индукция и дедукция, группировка и классификация.

Результаты. Проанализированы вариативные авторские подходы к пониманию сущности таких понятий, как «инвестиции», «политика», «инвестиционная политика». Определены три наиболее распространенных подхода к пониманию сущности понятия «инвестиции» — ценностный (ценности определенного вида (имущественные и интеллектуальные ценности), которые в условиях правильного определения объекта вложения генерируют эффекты различной природы), операционный (определенный вид хозяйственных операций — вложения капитала, который генерирует эффекты различной природы), затратный (расходы субъектов хозяйствования, которые имеют целевой характер, генерируют эффекты различной природы). Синте-

зировав авторский подход к пониманию сущности таких понятий, как «инвестиции», «политика», «инвестиционная политика». Под инвестиционной политикой предложено понимать комплекс мероприятий государства, направленных на улучшение количественных и качественных параметров, обеспечение континуальности процесса инвестиционной деятельности, то есть повышение инвестиционного имиджа государства. Определены основные функции инвестиционной политики страны, среди которых повышение инвестиционного имиджа страны, обеспечение расширенного воспроизводства основных средств производства, обеспечение улучшения параметров социально-экономического развития страны и т. п. Сделан вывод, что основным фактором, влияющим на инвестиционную политику, определяет ее содержательное наполнение, выступает уровень социально-экономического развития страны. Практическое значение полученных результатов заключается в возможности их использования при разработке стратегии развития, повышения конкурентоспособности и инвестиционной привлекательности Украины.

Ключевые слова: инвестиции, политика, инвестиционная политика, государство, функции, факторы.

Objective. The objective of the article is to study the essence of the investment policy of the country, systematization of factors influencing its formation; identification of the main functions of the state investment policy.

Methods. In the process of research, the following general scientific methods and techniques of cognition are used: theoretical generalization and comparison, analysis and synthesis, induction and deduction, grouping and classification.

Results. The author analyzes variational author's approaches to understanding the essence of concepts such as «investment», «politics», «investment policy». The three most common approaches to understanding the essence of the concept of «investment» — value (values of a certain type (property and intellectual values), which, under the conditions of a correct definition of the object of investment, generate effects of different nature), operational (certain types of economic operations — investment of capital, which generates effects of different nature), cost (costs of economic entities that have a target nature, generate effects of different nature). The author's approach to understanding the essence of such concepts as «investments», «politics», «investment policy» is synthesized. Under the investment policy, it is proposed to understand the complex of state measures aimed at improving the quantitative and qualitative parameters, ensuring the continuity of the investment process, in other words, raising the investment image of the state. The main functions of the investment policy of the country are determined, among which the increase of the investment image of the country, ensuring the expanded reproduction of the main means of production, ensuring the improvement of the parameters of the country's socio-economic development, etc. It is concluded that the main factor affecting investment policy determines its details, the level of socio-economic development of the country. The practical significance of the results obtained is the possibility of their use in growth strategy development, enhancing the competitiveness and investment attractiveness of Ukraine.

Key words: investment, politics, investment policy, state, functions, factors.

Надійшла до редакції 20.04.2019